

BEWOGEN MET MALAWI

Wij zijn Martijn en Anneke van den Boogaart-Snoep. Samen met onze kinderen Thomas, Marije en Ruth zijn wij in september 2008 voor een periode van zes jaar uitgezonden naar Malawi. We zijn daar gaan werken omdat we ons bewogen voelen met onze medemensen in zuidelijk Afrika. We voelen ons geroepen om onze gaven en talenten in te zetten om hen te dienen. Zo willen we, samen met de kerk in Malawi, iets van Gods bevrijdende liefde laten zien in woord en daad. Anneke werkt als tropenarts in Ekwendeni Mission Hospital, in het noorden van Malawi. Dit ziekenhuis valt onder de verantwoordelijkheid van de Presbyteriaanse Kerk van Malawi. Martijn werkt als organisatieadviseur voor deze kerk.

Marcus, Joyce, Joshua en Abel

Marcus: therapietrouw

Marcus heeft nu voor de derde keer tuberculose, terwijl hij al meer dan 10 jaar HIV-remmers gebruikt. Ik vertrouw het niet. Het lijkt erop dat hij resistentie voor de HIV-medicijnen heeft ontwikkeld. Neem je wel echt dagelijks je medicijnen in? Hij beweert bij hoog en bij laag dat hij dat trouw doet.

Ik kijk het na in de computer. Wat blijkt? Hij is het afgelopen jaar al verschillende keren niet komen opdagen voor zijn afspraak om nieuwe medicijnen op te halen.

Waarom niet? Zijn eerste vrouw is drie jaar geleden overleden. Nu heeft hij een nieuwe vrouw. Hij wil niet dat ze weet dat hij besmet is. Ondertussen hebben ze samen wel een kindje van 2 jaar. Ik begrijp het niet. Wat hij doet is zó gevaarlijk: als hij zijn medicijnen niet neemt, is het risico heel groot dat hij zijn vrouw besmet. Als hij zijn medicijnen niet neemt, zal hij steeds zieker worden en kan hij niet meer voor haar en zijn kind zorgen.

Voor mensen als Marcus, zijn vrouw en hun kindje bouwen we nu onze nieuwe HIV-kliniek. Daar willen we ruimte kunnen bieden waar mensen in een veilige omgeving hun verhaal kwijt kunnen. En daar kunnen ze dan ook een goede behandeling krijgen.

De bouw van de kliniek vordert goed. Het dak zit erop en we zijn in de fase van afwerking. We zijn al bezig met het maken van meubels voor de inrichting. We zijn dankbaar voor alle steun die binnen is gekomen vanuit Delft, Oud-Beijerland en verschillende stichtingen.

Joyce: geen baby mag meer HIV krijgen

Eén van de speerpunten waar we ons in het ziekenhuis op richten is de preventie van HIV overdracht van moeder op kind. Aanstaaende moeders worden vroeg in de zwangerschap getest op HIV en moeten zo snel mogelijk met HIV remmers beginnen als ze HIV blijken te hebben. Gelukkig zien we mooie resultaten. In het afgelopen half jaar waren alle babies van moeders die in ons programma zitten vrij van HIV. Dat is bemoedigend.

Eén van de mensen die zich hiervoor inzet is Joyce. Zij gaat vaak mee op outreach als we een mobile clinic hebben in één van de omliggende dorpen. Ze geeft dan voorlichting aan de aanstaande moeders en neemt de moeders één voor één apart om hun bloed te testen. Ook geeft ze met aandacht uitleg als een moeder HIV blijkt te hebben en motiveert ze deze moeder om met HIV-remmers te beginnen. Het is mooi om te zien dat Joyce haar werk echt met haar hart doet en droomt van een tijd waarin er geen babies meer zijn met HIV.

Joshua en Abel: tot het uiterste gaan

Vorige week zag ik Kennedy weer eens op de tienerclub. Wat zag hij er goed uit. Wat deed hij goed mee. Wat een verschil met 3 jaar geleden. Toen ik hem in 2012 voor het eerst zag was hij 17, maar zag hij eruit als een jongen van 13. Hij had geen ouders

Wanangwa clinic (de HIV Kliniek)

meer en woonde bij een oom en tante. Hij slikte HIV-remmers, maar telkens was hij ziek. De HIV-remmers werkten bij hem niet meer, waarschijnlijk omdat hij ze niet trouw innam. Hij was depressief, ging niet naar school en had geen vrienden.

Toen hebben we Kennedy uitgenodigd om naar de club voor tieners met HIV die het ziekenhuis elke maand organiseert. Misschien zou het helpen om meer gemotiveerd en bemoedigd te raken. Het werkte niet echt: ook op de club mengde hij zich nauwelijks onder de andere tieners.

Dan moeten we bij hem thuis op bezoek en daar gaan praten met zijn oom en tante, zeiden Joshua en Abel, twee van onze jeugdwerkers en counsellors. Dat bezoek maakte veel duidelijk. Ze zagen dat hij niet goed werd verzorgd. Na een gesprek met de hele familie is Kennedy toen bij een andere tante gaan wonen.

Nu gaat Kennedy weer naar school. En voor het eerst blijkt dat het HIV virus goed is onderdrukt. Kennedy was vrolijk en maakte contact met andere jongens. Dankzij Joshua, Abel en anderen die zich veelal vrijwillig inzetten voor de tienerclub zien we dat tieners weer zicht krijgen op de toekomst.

Blijven vertrouwen in moeilijke momenten

Tijdens de presentaties die we gaven tijdens ons verlof in mei en juni hebben we geprobeerd mensen zoals Joyce, Abel en Joshua onder de aandacht te brengen. Het is mooi om met hen samen te werken en hen te ondersteunen in het werk. Toch zijn er ook momenten waarop heftige gebeurtenissen zich opstapelen.

In oktober en november hadden we zo'n periode. Het begon ermee dat in het ziekenhuis kort na elkaar twee moeders overleden bij wie Anneke heel nauw betrokken was geweest. Kort daarna overleden drie

mensen die we goed kenden van school en van werk. In dezelfde periode kwam boven tafel dat iemand die we echt vertrouwden al jarenlang geld verduisterde op zijn werk. En daarbij hoorden we ook allerlei andere verhalen en geruchten die ons vertrouwen in collega's een flinke kras gaven.

In zo'n periode met een opeenstapeling van moeilijke momenten merken we dat het belangrijk is niet alleen je nood te klagen. Dat is zeker nodig om het te verwerken. Maar het gevaar is dat je jezelf vast praat in een eenzijdig beeld. Juist dan is het ook belangrijk te danken voor positieve ontwikkelingen die er zijn (de bouw van de kliniek gaat voorspoediger dan verwacht; er zijn heel zieke moeders die wel beter worden). Juist dan is het belangrijk te danken voor mensen die zich belangeloos blijven inzetten voor anderen (Joyce, Abel, Joshua). En juist dan is het mooi als je de directeur van de gedupeerde afdeling hoort zeggen: *"Ik moest huilen toen ik van de fraude hoorde. Tegelijk realiseerde ik me: dit is niet onze afdeling, niet ons werk. Dit is Gods werk. Hij zal voorzien."*

Zondagschool

"Be bold, be strong, for the Lord your God is with you", zingen de kinderen keihard tijdens de zondagschool. Ook dat zijn mooie momenten: op zondag gewoon zondagschool geven aan een groep enthousiaste kinderen. Elke week komen er ongeveer 80 kinderen. We mogen elke week voorin de kerk laten horen en zien wat we de week ervoor geleerd hebben. Ik geniet van de verhalen vertellen en zoeken naar een link naar het leven hier. Elkana had twee vrouwen: Hanna en Peninna. Wat is het nadeel van het hebben van twee vrouwen? Hoe zou Hanna zich voelen dat ze geen kinderen had? Hoe kijken we aan tegen vrouwen zonder kinderen? Goed om met de oudere kinderen over deze thema's door te praten.

Evalueren

“Ik ben zo dankbaar voor de extra kerkdienst voor lofprijzing en gebed die we dankzij jullie hebben kunnen invoeren. Daardoor komen jongeren terug naar de kerk. De Heilige Geest is aan het werk in die diensten. Mensen getuigen van wonderen. Er komen nu ook veel mensen van buiten de kerk op af om gebed te vragen voor hun problemen.”

(Een vrouw uit Malangazi, een plattelandsgemeente met 550 leden in het midden van Malawi tijdens een telefonisch interview in maart 2015.)

Begin 2015 was het vijf jaar geleden dat we begonnen met de uitvoering van het strategisch beleidsplan van de kerk. Afgelopen april namen we een paar dagen de tijd om met alle uitvoerenden en de kerkleiding stil te staan bij de resultaten.

Voor de evaluatie interviewden we telefonisch tientallen gewone gemeenteleden, jong en oud, verspreid over heel Noord-Malawi. We vroegen hen welke impact ze zagen van het werk dat tot nu toe is gedaan.

Geestelijke groei

In hun antwoorden en vooral in de verhalen die ze erbij vertelden hoorden we telkens weer het woord “groei”: groei in het aantal mensen die naar de kerk komen, groei in het aantal deelnemers aan bijbelkringen, groei van het aantal mensen die willen en durven preken.

We zijn heel blij met deze uitkomsten. De inzet van het beleidsplan was immers vooral: geestelijke groei en verdieping. Het lastig om dat soort doelstellingen in cijfers te vangen, maar de consistentie van de verhalen overtuigde ons dat de weg die we zijn ingeslagen de goede is.

Bijbelstudie op nummer één

We vroegen tijdens de interviews ook welke projecten mensen het belangrijkste vonden voor de komende jaren. De meningen waren onverdeeld: Bijbelstudie. 87% van de mensen noemde dat als eerste.

De afgelopen maanden zijn we dan ook druk bezig geweest met het herzien van het trainingsmateriaal dat we gebruiken om in alle wijken en secties van de kerk bijbelstudieleiders te helpen om nieuwe groepen op te starten.

Inmiddels zijn 50 mensen getraind als trainers. Die

zijn nu bezig om op hun beurt weer ruim 400 andere trainers te trainen – 2 per gemeente. Die gemeente-bijbelstudie-trainers zullen in hun eigen gemeente elk zo’n 16 bijbelstudieleiders trainen. Dat moet dan voor eind december 2015 leiden tot het starten van zo’n 1,600 nieuwe bijbelstudiegroepen. Daarmee bereiken we dan zo’n twintig tot vijfentwintig duizend gemeenteleden, zo’n 10% van het totaal.

Vacature: Bijbelstudie-coördinator

Bij het verder uitwerken van de plannen voor het bijbelstudie-werk kwamen we tot de conclusie dat dit werk in de kerk eigenlijk geen duidelijke ‘eigenaar’ heeft. Dat is eigenlijk een beetje gek. Bijbelstudie is prioriteit nummer één van de kerk, maar er is in de kerk niet één persoon die ‘s nachts wakker ligt van de vraag hoe we er het beste voor kunnen zorgen dat alle leden in allerlei verbanden deelnemen aan bijbelstudies. De verantwoordelijkheid voor het werk ligt nu verspreid over verschillende afdelingen: evangelisatie, literatuur, jeugd, vrouwenvereniging. Allemaal zijn ze een beetje betrokken, maar er is niemand die zich eindverantwoordelijk weet.

Daarom hebben besloten om een nieuwe functie van bijbelstudie-coördinator te creëren. Deze persoon krijgt als taak om te zorgen dat nieuwe bijbelstudiegroepen van start gaan in alle gemeenten. Daarnaast zal hij of zij er ook voor moeten zorgen dat de nieuwe, interactieve bijbelstudiemethoden ook worden geïntegreerd in de bestaande activiteiten van de kerk, met name in het jeugdwerk, op de vrouwen- en mannenverenigingen. Samen met de GZB zijn we op zoek naar een persoon om deze nieuwe functie in te vullen.

Werkdruk

De derde belangrijke conclusie van de evaluatie was dat er ondanks de goede resultaten en breedgedragen prioriteiten, ook serieuze zorgen waren in een heel aantal gemeenten: “Het is wel heel veel wat jullie van ons willen. Het zijn goede plannen, maar moet het allemaal tegelijk? We hebben moeite om mensen te vinden voor de nieuwe commissies en trainingsprogramma’s die we moeten starten. Om nog maar niet te spreken over al die maaltijden die we moeten regelen voor de deelnemers aan de trainingen: 9 rondes per jaar voor bijbelstudie, 9 voor de basiscursus voor ambtsdragers, 5 voor de cursus over preken, 12 voor de cursus over pastoraat. Dat kost ons minimaal 1.000 euro per jaar. Weet je wel hoeveel dat voor ons is?”

Onze eerste reactie was: "Is dat niet een beetje overdreven? We doen geen moeilijke of ingewikkelde dingen. Met wat creativiteit en handig combineren moeten jullie het toch met weinig extra kosten en moeite kunnen inpassen in de bestaande programma's. En zijn er echt geen nieuwe mensen te vinden in een gemeente van een paar honderd actieve leden? Je moet gewoon beter je best doen."

Tegelijk moesten we toegeven dat in de praktijk heel veel gemeenten gingen achterlopen bij het uitvoeren van plannen die we samen maakten. Aan het begin van een nieuw project deed iedereen enthousiast allerlei toezeggingen. Maar terug in de gemeente bleek het moeilijk om al die toezeggingen gestand te doen.

Als dat al zo is nu we zo'n 5 vernieuwingen tegelijk proberen in te voeren in de gemeenten, wat zou dat betekenen als we in 2016 doorstomen met plannen die al in de pijplijn zitten: de huwelijkskursus, een cursus rentmeesterschap, een cursus financieel beheer, een cursus ondernemerschap, een cursus over de nieuwe kerkorde?

Eigen maken

Onze conclusie was: we moeten gas terugnemen en zorgen dat we de gemeenten de gelegenheid geven om de bestaande plannen wortel te laten schieten. Daar willen we de gemeenten actief bij helpen. Helpen met simpele tools om overzicht te houden over alle projecten en activiteiten. Helpen met het ontdekken van de aanwezige gaven en talenten in de gemeente. Helpen met slim budgetteren en plannen.

Maar het allerbelangrijkste is dat we gemeenten helpen om te zien wat het belang van de projecten is voor de gemeente zelf. We merken in veel gevallen dat gemeenten de plannen en projecten zien als plannen van de Synode en niet van henzelf. Ze voeren gehoorzaam en geduldig uit wat we zeggen dat ze moeten doen, maar doen het niet uit zichzelf. Ze lijken vergeten dat de plannen ontstaan zijn uit een uitgebreid proces van consultaties, interviews en enquêtes. We hebben er misschien een aantal jaar over gedaan om de uitkomsten van die onderzoeken om te zetten in concrete plannen, maar de plannen zijn wel degelijk gemaakt op verzoek van de gemeenten zelf. We moeten het gevoel van eigenaarschap weer terugbrengen.

Evaluatie van de uitvoering van het strategisch plan van de kerk over de periode 2010-2014

Een nadere kennismaking met ds. Glad Kumwenda

In 2014 is ds. Glad Kumwenda door de kerk benoemd als opvolger van Martijn. Ze werken inmiddels al een jaar samen aan de uitvoering van het strategisch beleidsplan van de kerk. Tijd voor een nadere kennismaking.

Wat voor werk doe je precies?

Ik leid het programma voor de uitvoering van het meerjaren-beleidsplan van de kerk. Mijn belangrijkste taak is om taskforces te begeleiden in het definiëren, uitvoeren en evalueren van projecten. Ik help deze groepen om inhoudelijk goede plannen te maken en materialen te ontwikkelen. Daarnaast help ik de leiding van de kerk met het zoeken naar fondsen om onze plannen te verwezenlijken.

Waarom ben je predikant geworden?

Ik werd geraakt door de tekst in Jesaja 6, waar God vraagt: "Wie zal ik zenden?". De profeet antwoordt: "Hier ben ik. Zend mij." In 1999 ben ik aangenomen aan de predikantenopleiding. In 2001 werd ik in mijn eerste gemeente bevestigd. Als predikant zie ik het als mijn belangrijkste taak om mensen te helpen veranderen, zowel geestelijk als materieel.

Van welk deel van het werk in de gemeente genoot je het meest?

Zonder twijfel: van het huisbezoek. Ik deed dat vaak met mijn vrouw. Als je samen gaat, kun je elkaar aanvullen. Bijvoorbeeld als een echtpaar waar we kwamen counselling nodig had. Dan ging zij vaak een tijdje apart zitten met de vrouw, terwijl ik sprak met de man. Het is bijzonder om te merken hoe mensen hun huis en hun hart openen als je de tijd neemt om naar hen te luisteren. Ik vind het mooi om – met voortdurend gebed in je hart – mensen richting te

mogen wijzen in de problemen die ze tegenkomen in het leven.

Naar mijn ervaring is pastoraat ook cruciaal in het opnieuw betrekken van mensen voor wie de kerk op afstand is komen te staan. In één van mijn vroegere gemeenten zijn mijn vrouw en ik huis-aan-huis onze gemeenteleden afgegaan. Na maanden hard werken was het aantal kerkgangers gestegen van 600 naar 1.100. Daar deden we het niet voor, maar het is wel een zegen.

In je huidige werk dien je geen specifieke gemeente meer, maar alle gemeenten tegelijk. Daardoor sta je wel meer op afstand van de mensen. Waarvan geniet je in je huidige werk het meest?

Ik geniet van het samenwerken met de mensen in de gemeenten en met de leden van de taskforces. Samen proberen we de idealen uit het beleidsplan vorm te geven. Mijn werk is misschien op afstand, maar de gedeelde passie is nog steeds om mensen de veranderende kracht van Gods woord te laten ervaren.

Op welke manier zie je dat jouw werk bijdraagt aan veranderingen in mensen en gemeenten?

Voor de evaluatie van het beleidsplan eerder dit jaar interviewde ik tientallen mensen in de gemeenten. Daaruit kwam een duidelijk patroon naar voren: gemeenten die actief meedoen in onze programma's melden dat meer mensen naar de kerk komen, dat mensen actiever meedoen in de kerk en meer geven. Gemeenten leven op en mensen veranderen, daar lijken de uitkomsten op te wijzen.

Welk vers uit de Bijbel heeft een speciale betekenis voor je?

Mattheüs 28 vers 19: "Ga... maak discipelen... en onderwijs ze..." en daarbij de belofte uit vers 20: "Ik ben altijd bij je". Aansporing en bemoediging gaan daar hand in hand. Zo moet de kerk ook zijn voor de mensen, denk ik.

Wat kan de kerk in Nederland leren van de kerk in Malawi?

Ik denk dat de kerk in Nederland kan leren van onze inzet op pastoraat en huisbezoek. Van mijn bezoeken aan de HGJB en de IZB in 2014, weet ik dat jullie veel aandacht besteden aan de jeugd en aan evangelisatie. Het is goed om daar materialen en activiteiten voor te hebben. Maar vergis je niet in de impact die een gesprek één-op-één bij iemand thuis kan hebben op een jongere of op iemand die niet meer naar de kerk komt. Alleen al dat je de moeite neemt om ze op te

zoeken en met ze te praten.

Verder verbaas ik me nog altijd over de verhalen dat je in Nederland ouderling of diaken kunt worden zonder ooit getraind te worden. Dat had ik niet verwacht in een land met zo'n lange christelijke traditie. Hier wordt de basis cursus voor ambtsdragers die we de afgelopen jaren hebben opgezet, met open armen ontvangen en staan mensen in de rij om volgend jaar mee te mogen doen aan de nieuwe ronde.

Waarvoor zou je graag willen dat de gemeenten in Nederland bidden, in het bijzonder voor jou en je werk?

Voor mijzelf zou graag gebed willen vragen om wijsheid. Bid dat Gods wijsheid doorwerkt in mijn werk. Bid daarnaast ook om gezondheid voor mijzelf en mijn gezin.

Voor het werk kunnen jullie bidden dat wat we doen mensen in de gemeenten echt zal helpen om te groeien in hun geloof. Bid ook dat we – samen met jullie en de gemeenten hier – de middelen kunnen vinden om het werk door te laten gaan.

Genieten van Nederland en Malawi

We hebben genoten van ons verlof in mei en juni. Naast de vakanties met familie was het goed om even echt in Delft te wonen waar Thomas, Marije en Ruth naar de Prins Maurits school zijn gegaan. Ze genoten van het spelen met klasgenoten in de pauze, het maken van nieuwe vrienden, gewoon deel te zijn van een groep. Nu we weer in Malawi zijn denken vooral Thomas en Marije soms met een soort heimwee terug aan die weken in Delft. Het laat zien dat het goed was, en het helpt hopelijk om volgend jaar echt de overgang naar Nederland weer te kunnen maken.

Vandaag vroegen we aan de kinderen wat ze mooi vinden in Malawi en in Nederland.

Ruth: "Het leuke van Malawi vind ik met vriendjes spelen: Chisomo, Wanangwa en Waliko. En verder school. Daar leer ik sommen zoals vijf min vier. In Nederland vind ik het speelgoed heel leuk."

Marije: "Ik ben opgegroeid in Malawi en daarom vind ik het hier leuk. Ik weet niet precies waarom. Het huis en tuin en de prachtige begroeiing zal ik missen als we hier niet meer wonen. In Nederland vond ik het leuk dat ik gewoon Nederlands kon praten. De pauze op school was heel leuk. En ook dat we familie konden bezoeken."

Thomas: "Ik vind het gewoon leuk om hier te zijn. Ik kan altijd buiten spelen met Nederlandse en Malawiaanse vrienden. We kunnen lekker overal rondfietsen. Soms gaan we lekker over boomstammen lopen. In Nederland vond ik school heel leuk. En naar de kerk gaan en daar na afloop lekker koffiedrinken en met vrienden rondrennen. En dat we leuke dingen konden doen zoals naar de bibliotheek gaan. En dat je niet zuinig hoeft te zijn met lekker beleg."

Regelmatig komt het ter sprake: hoe zal het volgend jaar zijn in Nederland? Voor de laatste keer zagen we in september de mooie paarse jacaranda's in bloei staan. Na acht keer zijn verjaardag in Malawi te hebben gevierd, hoopt Thomas dat volgend jaar in Nederland te doen. Het is de bedoeling dat we in juli 2016 weer terugkomen. We beseffen dat het best weer een hele overgang zal worden. In kleine stappen bereiden we ons daarop voor, terwijl ondertussen het werken en leren gewoon nog even hard doorgaat.

Contactgegevens

Martijn en Anneke van den Boogaart, c/o Ekwendeni Mission Hospital, PO Box 19, Ekwendeni, Malawi.
Tel: +265 999 125 234 (Martijn), +265 999 156 109 (Anneke) Email: martijnenanneke@bewogenmetmalawi.nl. Skype: [mvdboog](https://www.skype.com/user/mvdboog) en [anneke.snoep](https://www.skype.com/user/anneke.snoep)

Meebidden

Dank met ons voor:

- Voor de bouw van de HIV-kliniek. We zijn blij dat het bijna af is en zien ernaar uit om het te gaan gebruiken.
- Joshua, Abel en Joyce, die met hun inzet zoveel tieners en moeders met HIV helpen.
- De bemoedigende resultaten van de programma's gericht op geestelijke groei. Dat gemeenteleden echt veranderingen zien.

Bid met ons voor:

- Een goede overgangsfase van Malawi naar Nederland voor het hele gezin. Voor zicht op wat we in Nederland kunnen gaan doen.
- Goede relaties met en vertrouwen in collega's. Dat negatieve ervaringen niet ons beeld blijven kleuren.
- Voor wijsheid voor Ds. Glad Kumwenda wanneer hij steeds meer werk van Martijn gaat overnemen.

GZB | Postbus 28 | 3970 AA | Driebergen
T 0343-512444 | E info@gzb.nl | www.gzb.nl
giften GZB: giro 28016

Martijn en Anneke van den Boogaart zijn vanuit de hervormde gemeenten van Delft (wijkgemeente Mattheüs) en Oud-Beijerland door de GZB uitgezonden. De GZB is één van de zendingsorganisaties binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Martijn en Anneke worden ondersteund door een thuisfrontcommissie in Delft en Oud-Beijerland.

Hartelijk dank voor uw meeleven, meebidden of meegeven. Giften voor het werk van Martijn en Anneke blijven welkom op rekeningnummer 1468.25128 ten name van de Hervormde Diaconie te Delft of rekeningnummer 1381.59394 ten name van de Hervormde Zendingcommissie te Oud-Beijerland in beide gevallen onder vermelding van "Fam. Van den Boogaart – Malawi".

Voor adreswijzigingen en overige informatie kunt u terecht bij onderstaande adressen: TFC Delft: Arjan & Joëlle Gooijer, Laan van Altena 24, 2613 AJ Delft, 015-2146992, tfc-delft@bewogenmetmalawi.nl; TFC Oud-Beijerland: Arnoud van den Boogaart, Oostdijk 93, 3261 KC Oud-Beijerland, 0186 842182, tfc-obl@bewogenmetmalawi.nl